Ἐπιστολαὶ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΗΜΕΡΑΝ

ΔΕΝ ΕΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΘΗ ΑΝΕΓΕΡΣΙΣ ΚΑΠΝΑΠΟΘΗΚΩΝ ΕΙΣ ΤΑΣ ΠΑΤΡΑΣ

Πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τῆς ἐφημερίδος «Ἡμέρα»

Εἰς τὸ φύλλον ὑμῶν τῆς 12—2—58 ζητεῖτε τὴν ἀνέγερσιν καπναποθηκῶν εἰς Πάτρας.

Σᾶς πληροφορῶ ὅτι εἰς τὴν πόλιν τῶν Πατρῶν λειτουργοῦν ἀποθῆκαι Κρατικοῦ Καπνοῦ καὶ ἐπὶ τοῦ παρόντος δὲν προβλέπεται ἡ ἀνέγερσις νέων.

Ἐπρογραμματίσθη ἐφέτος ἡ ἀνέγερσις καπναποθηκῶν εἰς διαφόρους πόλεις καθαρῶς καπνοπαραγωγικάς, ὡς π.χ. τὸ Ἀγρίνιον.

Ὁ Ὑπουργὸς
Προεδρίας τῆς Κυβερνήσεως
Κ. ΤΣΑΤΣΟΣ

ΣΗΜ. ΣΥΝΤ. Διὰ τοῦ σημειώματός μας, εἴχομεν συνηγορήσει ὑπὲρ τῆς ἀνεγέρσεως καπναποθηκῶν ἐν Πάτραις, διότι τοῦτο ἀποτελεῖ αἴτημα τοῦ σωματείου καπνεργατῶν Πατρῶν καὶ τοῦ τοπικοῦ ἀνωτέρου συνδικαλιστικοῦ ὀργανισμοῦ. Λυπούμεθα, διότι δὲν ἐπρογραμματίσθη ἡ ἀνέγερσις καπναποθηκῶν δι' ἐφέτος. Ἂς ληφθῇ, τουλάχιστον, ὑπ' ὄψιν τὸ αἴτημα τῆς πόλεως διὰ τὸ ἑπόμενον ἔτος.

ΥΠΕΡ ΕΠΑΡΧΙΑΚΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ

Πρὸς τὴν διεύθυνσιν τῆς ἐφημερίδος «Ἡμέρα»

Εἰς τὸ φύλλον ὑμῶν τῆς 12.2.58 δημοσιεύετε τηλεγράφημα τοῦ Συνδέσμου Βιομηχάνων Πατρῶν οἱ ὁποῖοι ζητοῦν τὴν ἐπίσπευσιν παρατάσεως τῆς ἰσχύος τῶν μέτρων ὑπὲρ τῆς ἐπαρχιακῆς βιομηχανίας.

Σᾶς πληροφορῶ ὅτι διὰ καταρτισθέντος σχεδίου Νόμου, τὸ ὁποῖον κατετέθη πρὸς ἐπιψήφισιν εἰς τὴν Βουλὴν παρατείνεται ἐπὶ μίαν εἰσέτι πενταετίαν ἡ θεσπισθεῖσα διὰ τοῦ ἄρθρ. 2 παρ. 1 τοῦ Ν.Δ. 2176)52 ἀπαγόρευσις ἱδρύσεως Βιομηχανιῶν εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ Νομοῦ Ἀττικῆς.

Ὡς εἶναι φανερὸν ἡ ἀπαγόρευσις αὕτη ἀποβαίνει πρὸς ὄφελος τῆς βιομηχανικῆς ἀναπτύξεως τῶν ἐπαρχιῶν.

Πέραν τούτου παρέχεται προστασία εἰς τὴν βιομηχανίαν διὰ τοῦ Ν.Δ. 2176)52 ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ Νόμου 3213)55.

Ὁ Ὑπουργὸς
Προεδρίας Κυβερνήσεως
Κ. ΤΣΑΤΣΟΣ

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑ

Ὁ Δήμαρχος Γαστούνης διακηρύττει ὅτι:

Ἐκτίθεται εἰς μυστικὴν μειοδοτικὴν δημοπρασίαν δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν ἄνευ ὁρίου ἐκπτώσεως ἡ προμήθεια ἑνὸς καινουργοῦς φορτηγοῦ πετρελαιοκινήτου καὶ ἀνατρεπομένου αὐτοκινήτου ὑπὸ τοὺς ὅρους τῆς ὑπ' ἀριθ. 2)17—2—58 ἀποφάσεως τῆς δημαρχιακῆς ἐπιτροπῆς δήμου Γαστούνης.

Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐνταῦθα καὶ ἐν τῷ δημοτικῷ Καταστήματι τὴν 12ην τοῦ μηνὸς Μαρτίου τοῦ ἔτους 1958 ἡμέραν Τετάρτην καὶ ὥραν 11ην ἕως 12ην π. μ. ἐνώπιον τῆς ἁρμοδίας ἐπιτροπῆς.

Δεκτοὶ εἰς τὴν δημοπρασίαν ἀντιπρόσωποι διαφόρων ἐργοστασίων μετὰ ἀναλυτικοῦ σχεδίου καὶ περιγραφῆς τοῦ αὐτοκινήτου. Ἐγγύησις διὰ συμμετοχὴν εἰς δημοπρασίαν δρχ. 4.000. Πλείονες πληροφορίαι εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ δήμου.

Ὁ δήμαρχος Γαστούνης
Λουκᾶς Μαργαρίτης

Τὰ «ὄργια τῶν Πατρῶν»

δὲν ἐνίσχυον τὸ Βρεφοκομεῖον οὔτε ὅταν διευθυντὴς του ἦτο ὁ κ. Παπανικολάου

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ κ. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ ΚΑΙ ΑΝΑΓΚΑΙΑΙ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

Ἀξιότιμε κ. Διευθυντά,

Δυνάμει τοῦ «Περὶ Τύπου» νόμου δημοσιεύσατε, παρακαλῶ, εἰς τὴν «Ἡμέραν» καὶ εἰς τὴν ἰδίαν θέσιν καὶ στήλας μὲ τὸν αὐτὸν ἐμφανῆ τίτλον καὶ τὰ αὐτὰ στοιχεῖα, τὰ κάτωθι εἰς ἀπάντησιν τῶν ὅσων ὁ ἀνωνυμογράφος «Οὔτις» ἐδημοσίευσε τὴν 16—2—1958 ὑπὸ τὸν τίτλον «Τὰ ὄργια τῶν Πατρῶν κ.λ.π.», τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦν σαφῆ καὶ ἄδικον κατ' ἐμοῦ ἐπίθεσιν, τὴν ὁποίαν δὲν μοὶ ἐπιτρέπεται νὰ ἀντιπαρέλθω.

1ον) Ὅλως κακῶς ὁ Ἀρχιμανδρίτης κ. Καντιώτης ἐχρησιμοποίησε διὰ τὴν «Σπίθαν» του ἰδικάς μου γνώμας καὶ ἀντιλήψεις περὶ τῆς Καρναβαλείου τῶν Πατρῶν κινήσεως, χωρὶς τὴν ἰδικήν μου συγκατάθεσιν, διὰ τῆς ὁποίας, ἐὰν ἐζητεῖτο αὕτη, θὰ τοῦ ἐδίδοντο αἱ σχετικαὶ ἐξηγήσεις ἐπὶ τῶν τοιούτων ἀντιλήψεών μου ὄχι μόνον διὰ τὴν πόλιν μας, ἀλλὰ καὶ δι' ὅλας τὰς χώρας τοῦ κόσμου, ὅπου εἴθισται νὰ τελῶνται ἑορταὶ τοῦ Καρναβάλου. Ὑπὸ τοιοῦτον, πνεῦμα ὁμιλεῖ εἰς τὸ βιβλίον μου ὁ ἀείμνηστος διευθυντὴς τῆς «Ἀπογευματινῆς» Δ. Σγουρδέλης καὶ οὐχὶ ἐγώ. Ὁμιλεῖ δέ, ὄχι μόνον διὰ τὸ Καρναβάλιον, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸν μῆνα Μάϊον, ὡς ὑποβοηθοῦντα εἰς τὴν ἐσοδείαν τῶν ἄνευ τῆς νομίμου κυρώσεως τέκνων (ὅρα ἐφημερίδα «Ἀπογευματινὴ» τοῦ ἀειμνήστου Δ. Σγουρδέλη, ἔτος Δ', ἀριθ. φύλλου 277, τῆς 19 Μαΐου 1926).

2ον) Ὁ ἀνωνυμογράφος «Οὔτις» παρενέθεσε καὶ στατιστικὰς καὶ ἀριθμοὺς του περὶ τῆς κινήσεως τοῦ Δημοτικοῦ μας Βρεφοκομείου, σκοπίμως καὶ παραπλανητικῶς πρὸς κατάπεισιν τῶν ἀναγνωστῶν οἱ ὁποῖοι ὀφείλουν ἤδη δι' ἐμοῦ νὰ πληροφορηθοῦν, ὅτι ἐγὼ ὑπηρέτησα ὡς διευθυντὴς τούτου μέχρι τοῦ 1937, ἑπομένως ἡ δημοσιευθεῖσα στατιστική του ἀπὸ 1937 μέχρι 1956 δὲν ἀφορᾷ ἐμέ, ἀλλὰ τὴν μετ' ἐμὲ κίνησιν τοῦ Ἱδρύματος τούτου, τὴν ὁποίαν ὡς εἶναι φυσικόν, ἀγνοῶ τελείως ἀφοῦ δὲν ἤμουν διευθυντὴς αὐτοῦ οὐδὲ εἶχον σχέσιν τινά.

3ον) Ὡς πρὸς τὰ «ἐκτρωτικὰ κέντρα», ἀδίκως, καὶ ὅλως παραδόξως δὲ, φαίνεται ταραχθεὶς ὁ «Οὔτις» αὐτός, ὁ ὁποῖος ἐμφανίζεται καὶ ἀπειλῶν μάλιστα, ὡσὰν νὰ ἐθίγη προσωπικῶς, ἐνῶ ἀσφαλῶς πρέπει νὰ γνωρίζῃ, ὅτι τὴν Ἰατρικὴν Ἐπιστήμην, καὶ δὴ τὴν περὶ τὰ γυναικολογικά, πλῆθος ἀγυρτῶν, μὴ ἰατρῶν, καίτοι ἀγνοοῦν, ὅμως δὲν παύουν καθημερινῶς, οἱ τοιοῦτοι ἀγύρται καὶ ἀσυνείδητοι ἐκμεταλλευταὶ τῆς δυστυχίας τοῦ πλησίον, νὰ παρέχουν ἰατρικὰς δῆθεν συμβουλὰς καὶ φάρμακα ἰδίας των ἐπινοήσεως, ἀκόμη δὲ καὶ ἀτυχησάσας γυναῖκας νὰ «ἐκτρώνουν!». Περὶ τούτου γενικῶς μᾶς πληροφορεῖ καθ' ἑκάστην ὁ λαὸς καὶ ὁ ἡμερήσιος τύπος, ἐπὶ πλέον δὲ ἡμᾶς τοὺς ἰατροὺς καὶ οἱ ἄρρωστοί μας, πολλάκις ἐμπιστευτικῶς. Αὐτὰ ἀκριβῶς εἶναι τὰ «ἐκτρωτικὰ κέντρα» περὶ τῆς ὑπάρξεως καὶ δράσεως τῶν ὁποίων καθ' ὅλην τὴν χώραν οὐδεὶς ἀμφιβάλλει καὶ τὰ ὁποῖα οὐδεμίαν ποτὲ σχέσιν ἔχουν μὲ τὴν ἐπιστήμην τῆς Ἰατρικῆς, δι' ὃ καὶ διώκονται ὑπὸ τῆς Πολιτείας.

Ταῦτα καὶ μόνον πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς ἀληθείας καὶ τῆς ἀξιοπρεπείας μου, ἥτις δὲν μοὶ ἐπιτρέπει ἀνάμιξιν εἰς τοιαύτας Καρναβαλιστικὰς συζητήσεις, εἰς τὰς ὁποίας ἀποπειρῶνται νὰ μὲ παρασύρουν καὶ αἱ ὁποῖαι εἶναι ἀποκλειστικῶς θέμα Ἐκκλησίας καὶ Κράτους.

Πάτραι 19—2—1958

Μετὰ τιμῆς
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ
Παιδίατρος

Εἰς τὴν ἀνωτέρω ἐπιστολήν, ὁ συνεργάτης μας ΟΥΤΙΣ ἔχει ν' ἀπαντήσῃ τὰ κάτωθι:

1) Δὲν ἐγένετο καμμία ἀπολύτως «ἄδικος ἐπίθεσις» ἐναντίον τοῦ κ. Παπανικολάου, ἀλλὰ ἄδικος ἐπίθεσις τοῦ κ. Παπανικολάου κατὰ τοῦ Πατρινοῦ Καρναβάλου, εἰς τὸν ὁποῖον ἀπεδόθη ἡ δῆθεν «ἀθρόα ἐσοδεία» ἐκθέτων εἰς τὸ Βρεφοκομεῖον. Αἱ στατιστικαὶ ἀπέδειξαν ὅτι δὲν ὑπάρχει τέτοια «ἐσοδεία».

2) Οὔτε ὁ κ. Καντιώτης ἐχρησιμοποίησε «κακῶς» τὰς ἀντιλήψεις τοῦ κ. Παπανικολάου, ἄνευ συγκαταθέσεώς του. Ὁ κ. Παπανικολάου τοῦ ἔστειλε τὸ βιβλίον του «Ἀπὸ τὰς προσπαθείας μου» καὶ συνώδευσε τὴν ἀποστολὴν μὲ σημείωμα—τοῦ ὁποίου ἐδημοσιεύθη φωτοτυπία εἰς τὴν «Σπίθα»—λέγον:

Ὅρα σελὶς 144: **«Ἡ ἐσοδεία τῶν μικρῶν τοῦ Βρεφοκομείου, ὡς ἐπὶ τὸ πολύ, παρατηρεῖται ἀθρόα, ὅταν παρέλθῃ ἐννεάμηνον ἀπὸ τὸ Καρναβάλιον».**

Πάτραι 3—3—57

Γ. Παπανικολάου

Μὲ ἕνα τέτοιο σημείωμα, τί ἤθελε ὁ κ. Παπανικολάου νὰ κάμῃ ὁ ἀρχιμανδρίτης; Τοῦ ἔδιδαν ἕνα ὅπλον εἰς τὸν ἀγῶνα του κατὰ τοῦ Καρναβάλου. Νὰ μὴ τὸ χρησιμοποιήσῃ;

3) Λέγει ὁ κ. Παπανικολάου ὅτι εἶχεν ὑπ' ὄψιν του τὴν κίνησιν τοῦ Βρεφοκομείου κατὰ τό... 1926, διότι τότε ἦτο Διευθυντὴς τοῦ Βρεφοκομείου. Ἀλλά, πῶς ὑπενθυμίζει τὰς παλαιὰς «διαπιστώσεις» του μετὰ πάροδον 30 ἐτῶν;

Τὸ σημείωμά του πρὸς τὸν κ. Καντιώτην φέρει χρονολογίαν τοῦ 1957, ὅπερ σημαίνει ὅτι ὑποθέτει ὅτι ἔχει ἀκόμη βάσιν ἡ παλαιὰ «διαπίστωσις». Ἀλλά, οὐδέποτε τὸ Βρεφοκομεῖον εἶχεν «ἀθρόαν ἐσοδείαν» 9 μῆνας μετὰ τὸ Καρναβάλι, οὔτε καὶ καθ' ἣν ἐποχὴν ὁ κ. Παπανικολάου ἦτο διευθυντής του. Ἐπὶ παραδείγματι κατὰ τὸ 1925 ἠὐξημένη κίνησις ἐσημειώθη τὸν Μάρτιον μὲ 20 ἔκθετα, τὸν Αὔγουστον μὲ 17 καὶ τὸν Ἀπρίλιον μὲ 15 ἔκθετα, τὰ ὁποῖα εἶχον «συλληφθῆ» κατὰ Σεπτέμβριον, Δεκέμβριον καὶ Αὔγουστον, ἤτοι εἰς μὴ καρναβαλικοὺς μῆνας.

Κατὰ τὸ 1926, ηὐξημένη κίνησις ἐσημειώθη τὸν Ἰανουάριον καὶ Ψεβρουάριον μὲ 20 ἔκθετα δι' ἕκαστον μῆνα καὶ τὸν Μάϊον μὲ 21, «συλληφθέντα» κατὰ Ἰούνιον καὶ Σεπτέμβριον, ἐπίσης μὴ καρναβαλικοὺς μῆνας.

Κατὰ τὸ 1925 εἰσήχθησαν ἐν ὅλῳ 161 ἔκθετα, ἐξ ὧν μόνον 15 κατὰ τὸν «9 μῆνας μετὰ τὰ καρναβάλια» Ὀκτώβριον. Ἐπίσης τὸ 1926 εἰσήχθησαν 180 ἔκθετα, ἐξ ὧν μόνον 13 κατὰ τὸν μῆνα «ἀποδόσεως» δῆθεν τοῦ Καρναβάλου.

Τὰ ἴδια πορίσματα στηρίζονται εἰς τοὺς ἀριθμοὺς καὶ τῶν 12 ἐτῶν 1925—1936. Ἐὰν ὁ κ. Παπανικολάου θέλῃ δημοσιεύομεν καὶ τὸν πίνακα αὐτόν.

Ὑποθέτομεν, ὅμως, ὅτι θὰ ἀναγνωρίσῃ ὅτι ἀβασανίστως ἀπέδωσε στὸ Καρναβάλι τὰ ἔκθετα, τὰ ὁποῖα εἶναι ἁπλῶς, καρπὸς ἑνὸς γενικοῦ κοινωνικοῦ προβλήματος καὶ ὅτι ἀποτελεῖ πολὺ κακὴν ὑπηρεσίαν πρὸς τὴν κοινωνίαν νὰ γίνεται ἐπίθεσις ἐναντίον τοῦ ἀθώου Καρναβάλου καὶ νὰ ἀφίνωνται ἀνενόχλητοι οἱ ἀληθινοὶ ἔνοχοι.

Οἱ θεοσεβεῖς ἀντικαρναβαλισταὶ δὲν «διϋλίζουν τὸν κώνωπα καὶ καταπίνουν τὴν κάμηλον», ἀλλὰ κάμνουν κάτι χειρότερον: καταπίνουν τὴν κάμηλον καὶ κατασκευάζουν ἕνα... φανταστικὸν κώνωπα διὰ νὰ τὸν διϋλίσουν!..

Δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ τοὺς παρέχουν συνδρομὴν ἐπιστήμονες τῆς ἀξίας καὶ τοῦ κύρους τοῦ κ. Παπανικολάου.

Ο ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΑΪΚΗΝ ΤΕΧΝΗΝ

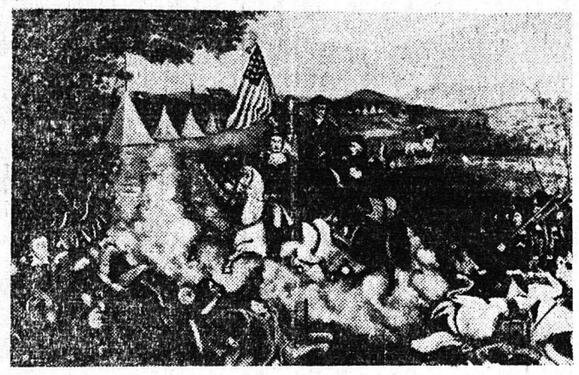

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ. Εἰς τὴν Ἀμερικὴν ἑορτάσθη χθὲς 22 Φεβρουαρίου ἡ ἐπέτειος τῆς γεννήσεως τοῦ Γεωργίου Οὐάσιγκτων.

Ὅπως πολλοὶ ἥρωες ἔτσι καὶ ὁ Γεώργιος Οὐάσιγκτων ἀρχιστράτηγος τῶν ἑνόπλων δυνάμεων τῶν ἀμερικανικῶν ἀποικιῶν εἰς τὸν ἀπελευθερωτικὸν πόλεμον τῆς Ἀμερικῆς καὶ πρῶτος Πρόεδρος τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, ὑπῆρξε τὸ θέμα πολυαρίθμων ἔργων τέχνης. Σήμερον ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα κινοῦν περισσότερον τὸ ἐνδιαφέρον εἶναι τὰ παράγωγα τῆς Λαϊκῆς Τέχνης. Πιθανὸν μερικοὶ ἀπὸ τοὺς λαϊκοὺς τεχνίτας νὰ εἶχαν κάπως ἐκπαιδευθῆ εἰς τὰ μυστικὰ τῆς τέχνης, ἀλλ' οἱ περισσότεροι ἦσαν ἀνεκπαίδευτοι ἐρασιτέχναι μὲ δημιουργικὸν τάλαντον.

«Ὁ Οὐάσιγκτων εἰς τὴν Μάχην τοῦ Πρίνσετον καὶ ἡ ἧττα τοῦ στρατηγοῦ Μέρσερ», αὐτὸς εἶναι ὁ τίτλος ἐλαιογραφίας φιλοτεχνηθείσης περὶ τὸ 1850 καὶ εὑρισκόμενος εἰς τὸ Ἱστορικὸν Μουσεῖον τῆς Νέας Ὑόρκης.

Τὸ ἔργον αὐτὸ ποὺ εἰκονίζεται ἀνωτέρω ἔχει ὑπογραφὴν Μ. Μ. Σάνφορντ, ἀλλὰ τίποτα δὲν εἶναι γνωστὸν διὰ τὸν καλλιτέχνην. Δείχνει μιὰ ζωηρὴ φαντασία, ἀλλὰ προφανῶς πρόκειται γιὰ ἔργο ἑνὸς ἀνεκπαίδευτου ζωγράφου καὶ ἔχει ὅλην τὴν γοητείαν τῶν ἔργων λαϊκῆς τέχνης.

ΑΝΑΔΙΟΡΓΑΝΩΣΙΣ ΤΟΥ ΠΡΟΣΚΟΠΙΣΜΟΥ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ

ΑΡΓΟΣΤΟΛΙΟΝ. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). Εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς ἐνταῦθα Νομαρχίας ἐγένετο ἡ τελετὴ τῆς «ὑποσχέσεως» τῶν νέων ἐφόρων τοῦ Σώματος Ἑλλήνων Προσκόπων τοῦ Νομοῦ Κεφαλληνίας καὶ Ἰθάκης, παρουσίᾳ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου μας κ. Ἱεροθέου, τοῦ Νομάρχου κ. Γουδῆ, πλείστων τῶν ἀρχῶν τῆς νήσου καὶ τῶν λοιπῶν μελῶν τῆς Περιφερειακῆς ἐπιτροπῆς.

Οἱ κ.κ. Ἔφοροι ἔδωσαν τὴν νενομισμένην ὑπόσχεσιν εἰς τὸν κ. Νομάρχην, παλαιὸν Περιφερειακὸν Ἔφορον Προσκόπων. Ἀκολούθως ὁ Περιφ. Ἔφορος κ. Λουκέρης ἐξέθηκε τὰ μέχρι τοῦδε πεπραγμένα καὶ διεβεβαίωσε διὰ τὴν καταβαλλομένην προσπάθειαν καταρτίσεως Προσκόπων ὑψηλῆς ἠθικῆς, πνευματικῆς καὶ ἐν γένει προσκοπικῆς καταρτίσεως, ἀπηρίθμησε δὲ τὰ ἐπιτευχθέντα διὰ τὰς προσκοπικὰς ἀνάγκας καὶ ὑπέμνησεν ἐπίσης τὰ ἐκκρεμῆ ζητήματα.

Ἐν συνεχείᾳ ὁ κ. Νομάρχης, ὡς πρόεδρος τῆς Περιφ. Ἐπιτροπῆς, ἐξεφώνησε λόγον περὶ τῶν Προσκοπικῶν Ἰδεωδῶν, τῆς σχέσεως τοῦ Προσκοπισμοῦ πρὸς τὸ Σχολεῖον, τὴν κοινωνίαν καὶ λοιποὺς παράγοντας, ἐτόνισε δὲ τὴν ἀνάγκην τῆς ἐπιδιώξεως ἐμπιστοσύνης πρὸς τὰ παιδία καὶ τὸν ἔφηβον.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

—Πρὸς τὸν Ἐξοχώτατον Ὑπουργὸν Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων κ. Ἀχιλλέα Γεροκωστόπουλον

Οἱ κάτωθι ὑπογεγραμμένοι ἐργάται καὶ ἐργάτριαι τῆς πόλεως τῶν Πατρῶν, πληροφορηθέντες τὸ παμμέγιστον ἐνδιαφέρον Σας, ὡς πρὸς τὴν χορήγησιν ἱματισμοῦ διὰ τοὺς ἐργαζομένους τῆς πόλεώς μας, ἐκφράζομεν καὶ δημοσίᾳ τὰς ἀπείρους εὐχαριστίας μας καὶ δι' Ὑμῶν πρὸς τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος Μακαριώτατον κ. Θεόκλητον, τοῦ ὁποίου ἐπίσης τὸ ἐνδιαφέρον ὑπῆρξεν ἔνθερμον.

(Ἕπονται 855 ὑπογραφαί)

ΠΑΣΧΑ 1958 ΕΙΣ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΑ

23η Μεγάλη Ἐκδρομὴ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τῆς Ἐξαρχίας τοῦ Παναγίου Τάφου

2—19 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1958
ΜΕΓΑΛΗ ΕΒΔΟΜΑΣ ΚΑΙ ΠΑΣΧΑ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΓΙΟΥΣ ΤΟΠΟΥΣ

Ἐξασφαλίσατε ἐγκαίρως θέσεις

Πληροφορίαι καὶ ἐγγραφαὶ παρὰ τῷ πρακτορείῳ κ. ΙΩΑΝΝΟΥ ΙΓΓΛΕΣΗ, Γωνία Ἑρμοῦ-Ὄθωνος Ἀμαλίας 47, τηλέφ. 21—51.

Η ΚΟΣΜΙΚΗ ΤΑΒΕΡΝΑ ΧΑΡΛΕΜ

ΤΡΙΩΝ ΝΑΥΑΡΧΩΝ 30

★

Σήμερον τὸ μεσημέρι θὰ λειτουργήσῃ μὲ τιμὰς ἑστιατορίου διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν ἐπισκεπτῶν τοῦ Πατρινοῦ Καρναβαλιοῦ.

ΚΑΡΔΙΑΚΑ ΝΟΣΗΜΑΤΑ

ΙΑΤΡΟΣ
ΜΙΧ. ΣΤΑΘΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐγκατάστασις νεωτάτου τύπου μηχανήματος καρδιογραφίας δι' ἀκριβῆ διάγνωσιν καρδιακῶν νοσημάτων

ΠΑΤΡΑΙ
Κανακάρη 157, Τηλ. 20—86

ΨΑΡΙΑ "ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΡΙΑΣ,,

Δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ ρωτήσετε, παντοῦ θὰ ἀκούσετε νὰ μιλοῦνε μὲ ἐνθουσιασμὸ γιὰ ἐκεῖνο τὸ πρᾶγμα, ποὺ ἡ παραγωγή του δὲν καλύπτει ἡ κατανάλωση. ΤΑ ΨΑΡΙΑ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΑΛΙΕΥΤΙΚΩΝ «ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΡΙΑΣ» εἶναι τὰ μοναδικὰ εἰς τὸ εἶδος των ποὺ προσφέρουν μία ΝΟΣΤΙΜΗ ΦΡΕΣΚΗ, ΥΓΙΕΙΝΗΝ, ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΝ, καὶ ΦΘΗΝΗΝ ΤΡΟΦΗΝ στὴν ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ. Τὰ πλέον σύγχρονα ψυγεῖα—πλοῖα ποὺ διαθέτει σήμερον ὁ πολιτισμὸς καὶ ἡ ἐπιστήμη, ΤΑ ΑΛΙΕΥΤΙΚΑ ΠΛΟΙΑ «ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΡΙΑΣ» ἀπέκτησαν μόνον αὐτὰ τὸν καλλίτερον καὶ μεγαλύτερον διαφημιστήν των: ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ.

ΓΕΝΙΚΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΛΟΥΔΗΣ & Σ/ΙΑ
ΓΟΥΝΑΡΗ 4, ΤΗΛΕΦ. 35-12-ΠΑΤΡΑΙ

ΨΑΡΙΑ "ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΡΙΑΣ,,

ΤΟ ΚΑΡΝΑΒΑΛΙ ΚΑΙ Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛΙΔΟΣ

μερώτερο ἦταν πὼς ἔπαιρναν μέρος σ' αὐτὴ νέοι καὶ νέες σὲ... ἀδαμιαία περιβολή. Ὁμάδες ἀπὸ ἄνδρες καὶ γυναῖκες μαζεύονταν στὶς πλατεῖες καὶ ἔστηναν χορό. Ἀκολουθοῦσε ἄγριο φαγοπότι καὶ ἀφοῦ μεθοῦσαν, ἀοχιζαν, οὐρλιάζοντας σὰν λυσσασμένοι, τὰ πιὸ φρικτὰ ὄργια. Καὶ δὲν τολμοῦσε καμμιὰ ἀρχὴ νὰ ἐπέμβῃ.

Ἐξαίρεσι, τὴν ἴδια περίοδο, ἀπετέλεσε τὸ Βυζάντιο, ὅπου οἱ Ἀποκρηὲς γιωρτάζονταν συγκρατημένα καὶ μὲ ἀρκετὴ σεμνότητα.

Ἡ Ἀνατολικὴ Ἐκκλησία καὶ ἀργότερα ἡ Δυτική, προσπάθησαν νὰ καταπολεμήσουν τὸ ἔθιμο αὐτὸ τῆς Ἀποκρηᾶς, ποὺ ἀποτελοῦσε ἕνα ἀκόμη κατάλοιπο τῆς εἰδωλολατρικῆς ἐποχῆς. Διάφοροι πατέρες τῆς Ἐκκλησίας, ὅπως ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, ἢ ὁ Κλήμης ὁ Ἀλεξανδρεύς καὶ ὁ Ἱερὸς Αὐγουστῖνος τῶν Δυτικῶν, κατεδίκασαν αὐστηρὰ τοὺς ἀποκρηάτικους χοροὺς καὶ τὴν κραιπάλη, ἀλλὰ χωρὶς ἀποτέλεσμα.

Τὸ περίεργο δὲ εἶναι ὅτι ἡ Καθολικὴ Ἐκκλησία στὸ τέλος, ὅταν εἶδε ὅτι οἱ ἄνθρωποι δὲν μποροῦσαν νὰ στερηθοῦν τὶς γιορτὲς αὐτὲς γιατὶ ἦσαν ἀπαραίτητες γι' αὐτούς, τὶς υἱοθέτησε καὶ σὲ μερικὰ μέρη οἱ ἱερεῖς ἐπέτρεψαν νὰ γίνωνται ὡρισμένες ἀποκρηάτικες γιορτές, ὅπως ἡ «Γιορτὴ τοῦ Γαϊδάρου» καὶ ἡ «Γιορτὴ τῶν Ἀθώων» μέσα στὶς ἐκκλησίες. Γιὰ νὰ δικαιολογήσουν δὲ τὴν παραχώρησί τους αὐτή, οἱ ἱερεῖς τῆς ἐποχῆς ἔλεγαν πὼς παράλληλα μὲ τὶς νηστεῖες καὶ προσευχὲς ποὺ ἐπέβαλλε ἡ χριστιανικὴ θρησκεία στοὺς πιστούς της, ἔπρεπε νὰ ὑπάρχουν καὶ μερικὲς εὔθυμες γιορτὲς ποὺ νὰ ξεκουράζουν τὴ σκέψι καὶ τὰ νεῦρα τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τὶς σκοτοῦρες καὶ τὰ βάσανα τῆς καθημερινῆς ζωῆς.

Στὰ νεώτερα χρόνια ὄργια, βέβαια, δὲν γίνονται πιὰ στὶς Ἀποκρηές, ἀλλὰ ἡ γραφικότης τοῦ ἑορτασμοῦ τους εἶναι πάντα ἔντονη καὶ διαφορετικὴ σὲ κάθε μέρος. Πάντως, τὸ κοινὸ χαρακτηριστικὸ εἶναι σ' ὅλες τὶς ἀποκρηάτικες ἐκδηλώσεις τὸ μεγάλο γλέντι καὶ ἡ ἀπαρεξήγητη ἐλευθεριότης.

Τὸ Καρναβάλι γιορτάζεται καὶ ἀπὸ τοὺς βορειότερους ἀκόμη λαοὺς τῆς Εὐρώπης. Οἱ Λάπωνες, κατὰ τὴν ἴδια περίοδο, ἀπὸ τὰ μέσα Φερβουαρίου, δηλαδή, γιορτάζουν ἕνα εἶδος Ἀποκρηές, ποὺ ἔχει μεγάλη ὁμοιότητα μὲ τὴ δική μας, τὴν εὐρωπαϊκή. Ἀποφεύγουν ὅμως, αὐτοὶ μὲ ἐπιμέλεια νὰ κρύψουν τὸ πρόσωπό τους κάτω ἀπὸ μάσκα ἢ νὰ τὸ κάνουν ὁπωσδήποτε μπογιὲς καὶ μουτζουρώματα. Κατὰ τὰ ἄλλα, γλεντοῦν κι' αὐτοὶ οἱ ψυχροὶ ἄνθρωποι τοῦ ἀπωτάτου βορρᾶ μὲ τὴν ἴδια ζέσι ὅπως καὶ οἱ θερμόαιμοι τοῦ νότου.

Μὲ τὸν καιρό, ὅμως, καὶ τὸ Καρναβάλι ἐκφυλίζεται καὶ χάνει τὴν παλιά του ὁλοκληρωμένη μορφὴ καὶ μονάχα οἱ χοροί, δημόσιοι καὶ οἰκογενειακοί —πιὸ σπάνιοι καὶ αὐτοὶ ὁλοένα —μένουν γιὰ νὰ τὸ θυμίζουν στοὺς νεώτερους...

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΓΕΝΑΣ

Ὁλόκληρος ἡ κοινωνία τῶν Βραχνεΐκων κατέχεται ἀπὸ ἄφθαστον συγκίνησιν λύπης ἀπο τῆς παρελθούσης Δευτέρας, πληροφορηθεῖσα τὸν ἀπροσδόκητον θάνατον ἑνὸς τῶν ἐπιλέκτων τέκνων αὐτῆς, τοῦ ἐν Ἀθήναις ἐγκατεστημένου φαρμακοποιοῦ Ἰωάννου Βαγενᾶ.

Οὗτος ἐγεννήθη κατὰ τὸ ἔτος 1903 ἐξ οἰκογενείας πτωχῆς εἰς Βραχνέϊκα, ὅπου ἔμαθε τὰ πρῶτα γράμματα καὶ ὅπου ἀργότερον, γενόμενος φαρμακοποιός, ἤνοιξε τὸ πρῶτον τὸ μικρὸ φαρμακεῖον του. Φλεγόμενος ὅμως ἀπὸ τὴν φλόγα τῆς δημιουργίας του, ἐγκατέλειψε τοῦτο καὶ μετέβη εἰς Ἀθήνας, ἵνα διὰ τῶν μεγάλων προσόντων, διὰ τῶν ὁποίων ἐκοσμεῖτο θεόθεν, λάμψῃ ὡς φωτεινὸν μετέωρον, ὄχι μόνον εἰς τὸ Ἐσωτερικόν, ἀλλὰ καὶ τὸ Ἐξωτερικὸν ἀκόμη, καταστὰς ὁ μεγαλύτερος εἰσαγωγεὺς φαρμακευτικῶν εἰδῶν ἐν Ἑλλάδι, ἀπασχολῶν εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Λυκούργου ἀριθ. 7 φαρμακεῖον του 50 ὑπαλλήλους.

**Ὡ